Rocznik 1932. Nr. 21.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 21-go maja 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9. lipca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Na podstawie art. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749) ogłasza się w załączniku do niniejszego rozporządzenia jednolity tekst ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749).

Minister Przemysłu i Handlu:
E. Kwiatkowski.

Minister Sprawiedliwości:
St. Car.

Załącznik do rozp. Min. Przem. i Handlu z dnia 9. lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości (poz. 467).

Ustawa

z dnia 2. sierpnia 1926 r.
o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Ochrona cywilno-prawna praw przedsiębiorcy.

(Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 467)

---

1. Przedsiębiorca ma prawo żądania, aby inny przedsiębiorca (konkurent) nie wdzierał się w jego klientelę przez jakiekolwiek czynności, z dolne do wywołania u osób, którym ofiaruje swe wytwory, towary lub świadczenia, mylnego mniemania, że one pochodzą od przedsiębiorcy pierwszego.

2. Przedsiębiorca, którego prawo naruszono, żądać może zaniechania czynów i usunięcia przyczyn, mogących wywołać pomyłki u odbiorców. Jeżeli przedsiębiorca doznał już ubytku w swej klienteli, krzywdziciel winien wydać niesłuszne, kosztem jego osiągnięte, zbogacenie z trzech lat ostatnich, licząc wstecz od dnia, w którym skarga wpłynęła do sądu. Jeżeli wprowadzenie w błąd klienteli wywołane było złym zamiarem lub oczywistem niedbalstwem krzywdziciela, winien tenże wynagrodzić wszelką szkodę pokrzywdzonemu i dać mu zadośćuczynienie za wyrzą-

dzone krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku lub przez odpowiednią deklarację publiczną, a w razie istnienia złego zamiaru przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostaje osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony żądać może ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10.000 złotych.

3. Roszczenia o zaniechanie, usunięcie przyczyn, odszkodowanie i zadośćuczynienie służą pokrzywdzonemu także przeciw tym osobom, które przy bezprawnem wkraczaniu w klientelę pokrzywdzonego współdziałały. Odpowiedzialność współdziałających jest solidarna z przedsiębiorcą. Odpowiedzialność ich nie zachodzi, jeżeli wobec stosunku zależności od przedsiębiorcy nie mogły odmówić współdziałania.

4. Roszczenia, w artykule niniejszym oskreślone ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 2.

1. Oznaczenie przedsiębiorstwa nie może być takie, aby wprowadzało w błąd odbiorców co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, gdziekolwiekby się ono znajdowało. W razie przekroczenia tego przepisu stosuje się postanowienia artykułu poprzedniego.

2. Jeżeli ktoś z powołaniem się na swe prawo (np. prawo do nazwiska) oznacza swe przedsiębiorstwo w sposób, mogący wywołać pomyłki co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, które już dawniej używało podobnych oznaczeń, winien przez odpowiednie dodatki do oznaczeń usunąć możliwość wprowadzenia w błąd odbiorców. Jednak sąd na wniosek późniejszego używacza oznaczeń może według uznania nakazać umieszczenie dodatków usuwających obawę wprowadzenia w błąd odbiorców, także temu przedsiębiorcy który wpierw oznaczenia używał, chociaż jest powodem.

Art. 3.

Kto poza przypadkami art. 1 i 2 szkodzi przedsiębiorcy przez czyny, sprzeczne z obowiązującemi przepisami albo z dobremi obyczajami (uczciwością kupiecką), jako to przez podawanie nieprawdziwych wiadomości o przedsiębiorstwie, przez podmawianie dla celów konkurencyjnych jego organów do niewypełniania obowiązków służbowych, przez wyjawianie tajemnic przedsiębiorstw technicznych lub handlowych i t. p., winien zaniechać tych czynów, w razie winy wynagrodzić szkodę pokrzywdzonemu i ewentualnie dać mu zadośćuczynienie. Roszczenia te podlegają przepisom art. 1.

Art. 4.

1. Jeżeli siła, przyciągająca klientelę do przedsiębiorstw polega na tem, że wytwory, towary lub świadczenia pochodzą z pewnego okręgu geograficznego, albo że przedsiębiorcy należą do pewnego związku przedsiębiorców, a jakiś inny przedsiębiorca wprowadza w błąd swą klientelę, wywołując mniemanie, że ofiarowane przez niego wytwory, towary lub świadczenia pochodzą z owych okręgów geograficznych lub z przedsiębiorstw, do związku należących, albo jeżeli ktoś działa na szkodę owych przedsiębiorstw przez podawanie o nich nieprawdziwych wiadomości, albo przez wyjawianie ich tajemnic technicznych, natenczas do powództwa uprawnieni są: każdy przedsiębiorca, produkujący tego samego rodzaju wytwory w danym okręgu geograficznym, wspólne przedstawicielstwa wymienionych powyżej przedsiębiorców, tudzież każdy przedsiębiorca, zajmujący się sprzedażą wymienionych wytworów.

2. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu lub Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych może rozporządzeniem, zamieszczonem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, określić warunki używania nazw terytorjalnych (regjonalnych), a zwłaszcza granice okręgów geograficznych, do których te nazwy się odnoszą.

3. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu może wydawać w granicach zobowiązań, zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską w umowach międzynarodowych zakazy używania nazw terytorjalnych przy oznaczaniu wytwarzanych w Rzeczypospolitej Polskiej lub do Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzanych towarów, a niepochodzących z okręgów nazwami oznaczonych, chociaż nazwy te są w Rzeczypospolitej Polskiej oznaczeniami rodzajowemi lub bywają używane w wewnętrzym obrocie handlowym skutkiem dodatków, z niemi złączonych, jako oznaczenia rodzajowe. W ogłoszonych z powołaniem się na niniejszy artykuł w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zakazach nazwy muszą być szczegółowo określone. Warunkiem ogłoszenia zakazów przez Radę Ministrów będzie notyfikacja danej nazwy przez rząd państwa, wobec którego Rzeczpospolita Polska zaciągnęła zobowiązanie i dostarczenie dowodu, że w tem państwie nazwa notyfikowana jest przedmiotem ochrony, jako nazwa terytorjalna. Przekroczenie zakazu uzasadnia powództwo w myśl ust. 1 artyłułu niniejszego.

Art. 5.

1. Dla sporów o roszczenia cywilno-prawne z artykułów 1 — 4 niniejszej ustawy właściwe są sądy okręgowe jako handlowe.

2. Spory te można wdrożyć także w tym sądzie, w którego okręgu popełniono czynność, uzasadniającą roszczenie powoda.

3. Celem zabezpieczenia roszczeń o zaniechanie, określonych w niniejszej ustawie, sąd może wydać zarządzenia tymczasowe (zabezpieczenia powództwa), chociażby nie zachodziły wymogi przewidziane w poszczególnych ustawach, dotyczące uprawdopodobnienia powodów do takich zarządzeń.

Ochrona karno - prawna.

Art. 6.

1. Kto celem przyciągania klienteli i ułatwiania warunków konkurencji podaje do wiadomości powszechnej lub większego koła osób ze świadomością niezgodne z prawdą a zdolne do wprowadzania w błąd fakty, dotyczące stosunków handlowych swego albo cudzego przedsiębiorstwa, jako to: jakości, właściwości, wartości, pochodzenia, przeznaczenia, wytworów, towarów lub świadczeń, sposobu sprowadzania wytworów i towarów, warunków i sposobów produkcji oznaczania cen żądanych, wyjątkowych sposobności nabycia (np. pozornej wyprzedaży, rzekomego pochodzenia towarów z masy konkursowej lub rzekomego należenia towarów do masy konkursowej itp.) odznaczeń, przysługujących przedsiębiorstwu, przedsiębiorcy lub jego organom, praw, z przedsiębiorstwem połączonych, itp., ulega karze grzywny do 6000 złotych, lub aresztu do trzech tygodni, albo obu karom łącznie. W razie szczególnie obciążających okoliczności grzywna może być podwyższona do 12.000 złotych, a areszt do sześciu tygodni.

2. Przepis ustępu pierwszego należy stosować także wtedy gdy świadome wprowadzenie w błąd publiczności lub odbiorców odbywa się przez znaki lub oznaczenia obrazowe, plastyczne, liczbowe, słowne lub barwne, umieszczone na towarach, na lokalu albo w lokalu przedsiębiorstwa, albo na ruchomościach, do prowadzenia przedsiębiorstwa służących.

3. Sąd może wydać z urzędu lub na wniosek oskarżyciela publicznego zarządzenia na koszt skazanego celem wyprowadzenia publiczności i odbiorców z błędu. Takiemi zarządzeniami mogą być zwłaszcza ogłoszenia w dziennikach lub na lokalach przedsiębiorstwa, wyjaśniające prawdziwy stan rzeczy, ogłoszenie wyroku, zniszczenie oznaczeń, ogłoszeń i innych środków, w błąd wprowadzających i t. p.

Art. 7.

1. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości może w drodze rozporządzeń ogłaszanych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a z powołaniem się na niniejszy artykuł:

a) nakazać, by pewne towary były sprzedawane w handlu detalicznym tylko w przepisanych jednostkach ilościowych oraz z uwidocznieniem ich ilości (wagi, miary, liczby), jakości i miejsca pochodzenia.

b) wydawać przepisy, określające warunki urządzania wyprzedaży.

2. Nie stosujący się do przepisów powyższych rozporządzeń karani będą grzywną do sześciuset złotych i aresztem do dni trzech lub jedną z tych kar.

Art. 8.

1. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na niniejszy artykuł, zakazać zawierania pewnych umów, przez które przedsiębiorca w sposób, niezgodny z zasadami uczciwej konkurencji, stara się ułatwić sobie warunki zbytu.

2. W szczególności ulec może zakazowi umowa, przez którą ktoś za cenę bezwarunkowo należną zobowiązuje się do dostarczenia towaru lub spełnienia świadczeń pod warunkiem, że strona druga pozyska dla niego do pewnego czasu pod temi samemi warunkami pewną liczbę odbiorców (umowa lawinowa).

3. Winny skłonienia do zawarcia umów zakazanych ulega karze grzywny do 2.000 złotych lub aresztu do dni 10, albo obu karom łącznie, a umowy wbrew takim zakazom zawarte, mogą być unieważnione na żądanie pokrzywdzonego.

Art. 9.

1. Kto o przedsiębiorstwie lub o przedsiębiorcy podaje świadomie nieprawdziwe wiadomości, które mogą podziałać odstraszająco na odbiorców, lub podkopać kredyt przedsiębiorcy, ulega karze grzywny do 12.000 złotych lub aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

2. Postępowanie karne wdraża się na skutek skargi pokrzywdzonego. Jeżeli przestępstwo zwraca się ogólnie przeciw przedsiębiorstwom z pewnych okręgów lub należącym do pewnego związku, natenczas skargę wnieść mogą osoby, uprawnione do powództwa cywilnego (art. 4 ust 1).

3. Sąd może wydać na wniosek pokrzywdzonego a na koszt skazanego odpowiednie zarządzenia celem wyprowadzenia publiczności i odbiorców z błędu. Takiemi zarządzeniami mogą być zwłaszcza ogłoszenia w dziennikach, wyjaśniające prawdziwy stan rzeczy, ogłoszenia wyroku i t. p.

Art. 10.

1. Kto, dowiedziawszy się w sposób niezgodny z prawem lub dobremi obyczajami o tajemnicach przedsiębiorstwa technicznych lub handlowych, z tajemnic tych w celach konkurencyjnych korzysta, lub ich innym udziela, ulega karze grzywny do 12.000 złotych lub aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

2. Tej samej karze ulega pracownik przedsiębiorstwa, gdy tajemnice techniczne lub handlowe, jakie powierzono mu z uwagi na stosunek służbowy lub jakie poznał w wykonywaniu stosunku służbowego, podaje do wiadomości innych osób w celach konkurencyjnych, lub celem wyrządzenia szkody przedsiębiorcy, a to w czasie trwania stosunku służbowego lub do dwóch lat po rozwiązaniu tegóż.

3. Tej samej karze podlegać będzie ten, kto kierowników lub pełnomocników przedsiębiorstwa przez ofiarowanie, przyrzeczenie lub zapewnienie im, lub osobom przez nich wskazanym korzyści materjalnych lub innych skłoni do zawarcia umow kupna-sprzedaży lub dostarczeń na warunkach korzystniejszych od zwykle praktykowanych. Kierownicy lub pełnomocnicy przedsiębiorstwa za wymawianie lub uzyskiwanie dla siebie lub osób trzecich korzyści, o których mowa, wzamian za korzystniejsze warunki zawieranych umów kupna sprzedaży, czy dostarczeń tej samej karze ulegać będą.

4. Postępowanie karne wdraża się na skutek skargi pokrzywdzonego. Jeżeli chodzi o wspólne tajemnice przedsiębiorstw z pewnych okręgów lub należących do pewnego związku, skargę wnieść mogą w przypadku ustępu 1 niniejszego artykułu osoby, uprawnione do powództwa cywilnego (art. 4 ust. 1), a wprzypadku ustępu 2 - ten przedsiębiorca, z którym pracownik jest lub był związany stosunkiem służbowym.

Art. 11.

1. Roszczenia prywatne-prawne, uzasadnione czynami podpadającemi pod przepisy art. 6—10, mogą być dochodzone wprost na drodze cywilnej bez wytoczenia sprawy karnej.

2. Usiłowanie przestępstw przewidzianych w niniejszej ustawie jest karalne.

Art. 12.

Orzecznictwo karne w przypadkach art. 6, 9 i 10 należy do sądów okręgowych, w przypadkach zaś art. 7 i 8 do sądów powiatowych (pokoju).

Zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy.

Art. 13.

1. Przepisy ustawy niniejszej stosować należy także do gospodarstw rolnych, leśnych i przedsiębiorstw górniczych.

2. Nie stosuje się przepisów ustawy niniejszej do zwalczania nieuczciwej konkurencji w zakresie zawodów wolnych, które posiadają ustawowo uregulowaną organizację, karzącą nieuczciwą konkurencję w drodze dyscyplinarnej.

Art. 14.

Poza przypadkami przewidzianemi w umowach międzynarodowych, ochrona ustawy niniejszej służy cudzoziemcom, których przedsiębiorstwa nie mają siedziby głównej w Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie istniejącej wzajemności z państwem, w którem znajduje się siedziba główna ich przedsiębiorstw.

Moc obowiązująca innych ustaw.

Art. 15.

1. Przepisy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zamieszczone w dotychczasowych ustawach, zachowują moc nadal, o ile skierowane są przeciw czynom, nieunormowanym w niniejszej ustawie.

2. Jeżeli ustawa niniejsza pewne czyny poddaje tylko skutkom cywilno-prawnym, a dotychczasowe ustawy uważają je za karalne, dotyczące przepisy karne zachowują moc obok przepisów cywilno-prawnych ustawy niniejszej.

3. Postanowienia karne ustawy niniejszej stosować należy tylko o tyle, o ile czyn nie podlega surowszym postanowieniom karnym innych ustaw.

Zatrzymywanie towarów na granicach.

Art. 16.

Rada Ministrów na wniosek właściwych ministrów może wydawać rozporządzenia, na podstawie których władze graniczne, zwłaszcza urzędy celne, będą upoważnione - pod warunkami i ze skutkami, w rozporządzeniach bliżej oznaczonemi - do zatrzymywania towarów, przywożonych do Rzeczypospolitej Polskiej, i wywożonych z Rzeczypospolitej Polskiej, na czas potrzebny d uzyskania decyzji sądowej o zabezpieczeniu, jeżelo by były oznaczone w sposób niezgodny z przepisami niniejszej ustawy lub przepisami o znakach towarowych.

Przepis przechodni.

Art. 17.

Aż do wydania jednolitych dla całego Państwa przepisów karnych nie można wdrożyć postępowania karnego o przestępstwa z art. 6, 9 i 10, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat trzy; o przestępstwa zaś z art. 7 i 8, jeżeli od ich popełnienia upłynął rok.

Przepisy końcowe.

Art. 18.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie dni 14 od jej ogłoszenia i z tą chwilą ustaje moc niemieckiej ustawy z dnia 7. czerwca 1909 r. o nieuczciwej konkurencji (Dz. Ust. P. Nr. 31 z roku 1909).

Ustawa

z dnia 15. kwietnia 1932 roku

o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze Województwa Śląskiego ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczy-

pospolitej Polskiej z dnia 17. września 1927 roku w sprawie zmiany ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749), w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9. lipca 1930 roku (Dz. U. R. P. 56, poz. 467). (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 22).

Art. 1.

Stosownie do art. 8 a ustawy z dnia 15. lipca 1920 roku zawierającej Statut Organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 497) w brzmieniu ustawy z dnia 8. marca 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146) Sejm Śląski wyraża zgodę na wejście w życie na obszarze Województwa Śląskiego ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 roku w sprawie zmiany ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749), w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9. lipca 1930 roku (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 467).

Marszałek:

(—) Wolny

2.

Wojewoda Śląski
L. ZP. 88/132.

Taryfa opłat

za zawodowe czynności położnych.

Na podstawie § 1 ustawy z dnia 10-go maja 1908 r. w sprawie należności za zawodowe czynności położnych (Zb. U. str. 103) ustalam następującą taryfę opłat za zawodowe czynności położnych.

§ 1.

1. a) za udzielenie pomocy przy porodzie prawidłowym za czas do 12 godzin bez przerwy . . . . 20,— zł
   b) za każdą następną godzinę . . . 1,— zł
2. Za udzielenie pomocy przy porodzie bliźniąt i przy porodzie nieprawidłowym (wraz z wszystkiemi powikłaniami) 25,— zł
3. a) za udzielenie pomocy przy porodzie niedonoszonego płodu lub poronieniu, za przeciąg czasu aż do 6 godzin bez przerwy . . . . . 12,— zł
   b) za każdą następną godzinę . . . 1,— zł
4. Za 10-razowe obowiązkowe odwiedziny położnicy, z wszystkiemi czynnościami, za każdą rozpoczętą godzinę . . . 0,80 zł
5. Za każdorazowe osobno wymagane odwiedziny położnicy z wszystkiemi czynnościami, za każdą rozpoczętą godzinę w dzień . . . . 3,— zł
   (w nocy podwójnie)
6. Za każde osobno wymagane czuwanie poza porodem w dzień, do 12 godzin według umowy.
7. a) za udzielenie porady ciężarnej w mieszkaniu położnej, w dzień . . 1,— zł
   b) w nocy podwójnie.
8. a) za badanie w mieszkaniu położnej, włącznie z udzieleniem porady w dzień . . . . 1,20 zł
   b) w nocy podwójnie.
9. Za drogę od mieszkania położnej do mieszkania rodzącej (położnicy), ponad 2 kilometry, należy się położnej za każdy dalszy kilometr . . . . . 1,— zł
   albo furmanka, wzgl. koszt biletu kolejowego III. klasy (tramwajowego II. klasy).
10. Za środki opatrunkowe i dezynfekcyjne (o ile ich nie dostarczono położnej) 5,— zł

§ 2.

O ile nie zawarto specjalnej umowy między stronami, wynosi najwyższa opłata za czynności zawodowe położnych podwójną wysokość poszczególnych najniższych stawek, wymienionych w art. 1. prócz poz. 10, w którym to przypadku należy zapłacić rzeczywiste koszty według rachunków.

§ 3.

Najniższe stawki cennika należy pobierać od osób niezamożnych w tych wypadkach, w których ponosi koszta Związek Ubogich, Państwo, Zakłady Miłosierdzia i ustawowe instytucje przymusowego ubezpieczenia chorych jak Kasy Chorych, Ogólno miejscowe, Przemysłowe, Brackie i Cechowe.

§ 4.

Z wyjątkiem osób oraz instytucyj, wzmiankowanych w art. 3 należy wysokość opłat zastosować w granicach ustalonych w art. 1 i 2 stosownie do trudności pracy, czasu i zamożności osoby, obowiązanej do opłaty.

§ 5.

Rachunki za czynności zawodowe, wystawione przez położne, dla Instytucyj wymienionych w art. 3 powinny być wyszczególnione.

§ 6.

Czas nocny liczy się od godziny 20 do 8-mej rano.

§ 7.

Wynagrodzenia przewidziane w art. 1 punkt 5, 6, 7 i 8 nie mogą być objęte w rachunkach likwidowanych po myśli art. 3.

§ 8.

Niniejsza taryfa opłat obowiązuje na górnośląskiej części Województwa Śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego. Równocześnie tracą moc wszystkie w tej sprawie wydane taryfy.

Wojewoda:

(—) Dr. Grażyński

3.

Starostwo
L. dz. P. 26/8

Ogłoszenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że oddziały 23 Dywizji Piechoty będą odbywać ostre strzelania na terenach Zakładów Hohelohego w Panewniku w następujących terminach:

a) w miesiącu maju: dnia 9, 10, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 23, 24, 25, 27, 30, 31;

b) w miesiącu czerwcu: dnia 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 30;

c) w miesiącu lipcu: dnia 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30;

Dostęp do rejonu strzelnicy dla ludności cywilnej będzie zamknięty w dniach strzelań od godziny 5 do 15,30.

Pozatem będzie przeprowadzone strzelanie nocne i to dnia 19 i 26 maja, 1 i 14 czerwca oraz 9 lipca br. w czasie od godziny 19-ej do godziny 4-ej dnia następnego.

Świętochłowice, dnia 19 maja 1932 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

4.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach
na posiedzeniu z dnia 29. kwietnia 1932 r.

Dotyczy: ustalenie dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok rachunkowy 1932.

Pobierać na rok 1932 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym a mianowicie:

od dochodu ponad 1.500 zł — 24.000 4% doch.
od dochodu ponad 24.000 zł — 88.000 4,5% doch.
od dochodu ponad 88.000 zł — 5% dochodu,

oraz według skali art. 111 tejże ustawy 3% dochodu poczynając od 15. stopnia tejże skali.

podp. Malec. Gogolok Lott Heidrich.

Zakończono.

podp. Grzesik. przewodniczący — podp. Morgała sekretarz

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.